

ÖSSZEFOGLALÓK / ABSTRACTS

(In English: from page 138)

ROVAT: **TANULMÁNYOK** (peer reviewed)**9–25 » T. NAGY JUDIT – DRJENOVSKY ZSÓFIA – KOVÁCSNÉ HEGEDŰS DÓRA – ALBERT ORSOLYA – DRINGÓ-HORVÁTH IDA:****Az oktatói szerep transzformációja az MI-korszakban: Tapasztalatok, dilemmák és stratégiák**<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.02>

A tanulmány célja a magyar felsőoktatásban dolgozó oktatók generatív MI-vel kapcsolatos tapasztalatainak és gyakorlati alkalmazásának kvalitatív feltárása. Az empirikus adatfelvétel 2024 májusa és szeptembere között zajlott 32 egyetemi oktatóval készített félig strukturált interjú keretében. A minta 13 hazai intézményt és 7 képzési területet képvisel, biztosítva a vizsgálat diszciplináris diverzitását.

Az eredmények öt fő funkcionális területet azonosítottak, ahol az MI szervezésen beépült az oktatói munkafolyamatokba: (1) oktatási anyagok fejlesztése, (2) tanórai integráció, (3) nyelvi támogatás, (4) szakirodalmi forrásfeltárás, valamint (5) kreatív inspiráció és önellenőrzés. Az elemzés rávilágít, hogy az oktatók elsősorban „digitális asszisztensként” tekintenek a technológiára, hangsúlyozva annak időmegtakarító és hatékonyságnövelő szerepét, miközben fenntartják a szakmai kontroll és az emberi szakértelem elsőbbségét. A tanulmány következtetései szerint a technológiai integráció mellett elengedhetetlen a strukturált intézményi szabályozás és az oktatói MI-műveltség fejlesztése, amely képessé teszi a szereplőket az algoritmusalapú rendszerek tudatos és etikus használatára.

Kulcsszavak: *generatív mesterséges intelligencia; felsőoktatás; oktatói attitűdök; kvalitatív kutatás; tematikus analízis, MI-műveltség*

26–66 » BÉRES ANDRÁS:**Iskolák rangsorok tükrében: a HVG és az MCC–OH gimnáziumi rangsorának összevetése, 2025–2026**<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.03>

A tanulmány a HVG és a Mathias Corvinus Collegium–Oktatási Hivatal (MCC–OH) 2025-ös és 2026-os gimnáziumi rangsorait hasonlítja össze. A vizsgálat arra keresi a választ, hogy a két, részben közös adatforrásra, de eltérő indikátor- és aggregációs logikára épülő

rangsor milyen mértékben jelöl ki azonos intézményi élmezőnyt, illetve milyen indikátorprofilok társulnak a TOP10-es helyezésekhez. A TOP10, TOP20, TOP50 és TOP100 szintű intézményi átfedést darabszámokkal, átfedési aránnyal és Jaccard-indexszel, a közös TOP100-as intézmények sorrendi kapcsolatát Spearman- és Kendall-féle rangkorrelációval vizsgáljuk. A TOP10-es csoportok belső szerkezetét átlagos indikátorrangok, valamint rangalapú standardizálással létrehozott és hőtérképen megjelenített intézményi profilok alapján elemezzük. Az eredmények szerint a két rangsor átfedése a tágabb TOP100-as mezőnyben jelentős, de nem mutat teljes konvergenciát, míg a TOP10 összetétele és az egyes intézmények pontos helyezése érzékenyebb az alkalmazott módszertanra. Mindkét rangsorban megjelennek több dimenzióban kedvező, viszonylag kiegyensúlyozott profilok, mellettük azonban specializációs–kompenzációs mintázatok is azonosíthatók. A tanulmány arra jut, hogy a rangsorok nem az iskolai minőség teljes és semleges mércéi: eltéréseik azt mutatják meg, hogy az eltérő indikátorválasztások és aggregációs döntések a gimnáziumi teljesítmény más-más dimenzióit teszik láthatóvá.

Kulcsszavak: *iskolai rangsor; gimnázium; rangsorközi konvergencia; indikátorprofilok; társadalmi szelekció; HVG; MCC*

67–87 » KÁNTOR PÉTER:**Szövegek hálójában – Az intertextuális olvasásmód lehetőségei a középiskolai oktatásban**<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.04>

Hogyan értjük meg az irodalmi alkotásokat? Milyen módon hozzuk létre a szövegek jelentését az olvasás során? A tanulmány arra a kérdésre keresi a választ, hogy a középiskolai irodalomtanítás módszertani megújításával miként formálható az irodalmi szövegek megértésének folyamata.

Elméleti kiindulópontja az a bahtyini alapvetés, hogy a szövegek nem elszigetelt egységek, hanem függenek más szövegektől, és kulturális hivatkozások hálózatában kapcsolódnak egymáshoz, éppen ezért jelentésük is az egymás mellé helyezésükből fakad. A Julia Kristeva által megalkotott, majd sokak által a mai napig használt és vizsgált fogalom, az intertextualitás is erre a jelenségre reflektál.

Jelen tanulmány olvasáskutatási eredményekre támaszkodva értékeli az irodalomtanítás nehézségeit, és emellett érvel, hogy az intertextualitás mint olvasási stratégia

segítségünkre lehet ezek megoldásában. A dolgozat néhány gyakorlati példán keresztül mutatja be, hogy az intertextualitás nem csupán irodalomelméleti, illetve nyelvészeti fogalom, hanem hatékonyan alkalmazható pedagógiai eszköz is. A középiskolai irodalomórákon érdemes tudatosan hangsúlyt helyezni arra, hogy a szövegeket ne csak önmagukban vizsgáljuk, hanem különböző szempontok szerint egymás mellé helyezve „egymásra olvassuk” őket. Ily módon egy olvasási stratégia megtanításán túl az irodalom és általában a megértési folyamat működés- és létmódjával is megismertetjük diákjainkat. Ennek tudatos tantermi alkalmazásával növelhető az olvasói élmény, fejleszthető a kritikai gondolkodás és mélyebb, önállóbb értelmezések megszületését tesszük lehetővé.

Kulcsszavak: *irodalomtanítás; olvasási attitűd; kánon; hermeneutika; hipertextualitás*

ROVAT: LÁTÓSZÖG

5–8 » TRENCSENYI LÁSZLÓ:

Forradalmak – reformok – alternatívák.

Történeti vázlat az iskolaintézmény átalakulásáról

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.01>

A maira már hasonló iskolaszervezetről, iskolai terekről, funkciókról a 17–18. század óta beszélhetünk. A tanulói életforma ekkoriban válik általános érvényű normarendszerré. Az írás a változást kiváltó tényezőktől a legutóbbi időkig áttekinti – magyar fókusszal – az időközben felmerült sokféle társadalmi és szakmai kétely el- lenére nagyon hasonló pilléreken újra- és újraépülő, de emellett alternatívákat is sorra kitermelő magyarországi intézményes iskolázatás-ethosz történetét.

Kulcsszavak: *iskolátörténet; tömegoktatás; változások*

ROVAT: MŰHELY

88–101 » POLÓNYI ISTVÁN:

A válasz: a mesterséges intelligencia az iskolában – de mi volt a kérdés?

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.05>

A tanulmány kritikai perspektívából vizsgálja a mesterséges intelligencia oktatásban betöltött szerepét, és amellett érvel, hogy az nem jelent szükségszerű paradigma-váltást, hanem az oktatástechnológiai fejlődés történetébe illeszkedő újabb rétegként értelmezhető. Történeti áttekintésben bemutatja, hogy az oktatási eszközök innovációját rendre túlzott várakozások kísérték, miközben empirikusan nem igazolódott az oktatás hatékonyságának érdemi javulása. A jelenlegi nemzetközi kutatások alapján az MI használata az oktatásban első sorban kiegészítő jellegű: a tanárok főként

adminisztratív és előkészítő feladatokra, a tanulók pedig információkeresésre és szövegfeldolgozásra alkalmazzák, gyakran a tanulási folyamat leegyszerűsítése érdekében. A tanulmány gazdaságelméleti keretben, a Baumol-féle költségbetegség segítségével elemzi az oktatás termelékenységének korlátait, és arra a következtetésre jut, hogy az MI nem képes áttörni az oktatás strukturális kötöttségeit. Emellett kitér az egyenlőtlenségek növekedésének, a digitális szakadék mélyülésének és az MI-alkalmazások társadalmi kockázatainak problémájára is. A munkaerőpiaci hatások kapcsán a szerző a technológiai determinizmussal szemben a történeti tapasztalatokra támaszkodó szkeptikus álláspontot képvisel. Összességében az elemzés arra jut, hogy az MI oktatási hatása nagymértékben a társadalmi és pedagógiai kontextustól függ, és önmagában nem képes az oktatás lényegének átalakítására.

Kulcsszavak: *mesterséges intelligencia; oktatástechnológia; oktatási hatékonyság; digitális szakadék; Baumol-költségbetegség; munkaerőpiac*

102–109 » SZABÓ NIKOLETT:

Az olasz mint második idegen nyelv helyzete Magyarországon a nyelvtanulási motiváció tükrében

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.06>

A tanulmány szakirodalmi áttekintés során vizsgálja a nyelvtanulás társadalmi szerepét, oktatáspolitikai környezetét, az Európai Unió többnyelvűségi törekvéseit, valamint a magyar nyelvoktatás sajátosságait különös figyelmet fordítva az olasz mint második nyelv magyarországi helyzetére és a diákok nyelvtanulási motivációjára. Az olasz nyelv számos középfokú oktatási intézményben népszerű választás a kötelezően választható második idegen nyelvek között, ugyanakkor a kutatások a kezdeti motiváció folyamatos visszaesésére és csökkenő nyelvtanulási hatékonyságra mutatnak rá. A lehetséges okok feltárásához a tanulmány kitér az integratív és instrumentális motiváció szerepére, valamint a második idegen nyelv tanulása során felmerülő gyakori motivációs problémákra és nem megfelelő tanulási stratégiák alkalmazására, hangsúlyozva a megoldási lehetőségek feltárásának fontosságát.

Kulcsszavak: *olasz mint második idegen nyelv; nyelvtanulási motiváció*

ROVAT: ÉTELMEZÉSEK, VITÁK

Reflexiók Németh Gábor A transzcendencia hiánya vagy átalakulása? ... című írására

110–112 » NAGY ÁDÁM:

Transzcendencia vagy egyszerűen ethos?

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.07>

Németh Gábor *A transzcendencia hiánya vagy átalakulása? Az ateista transzcendencia értelmezése keresztény pedagógiai nézőpontból* című írása nevelésantropológiai problémát állít megvizsgálása fókuszába. A szerző arra tesz kísérletet, hogy a szekuláris pedagógiai terekben megnyilvánuló morális elköteleződést és közösségi kohéziót transzcendenciaként értelmezze. A fenti tanulmányban kibontott gondolatok legfőbb neveléstudományi állítása, hogy a transzcendencia nem a vallásos ember kizárólagos eszköze, hanem egy olyan egyetemes antropológiai adottság, amely a szekuláris pedagógiai terekben is jelen van. Jelen reflexió célja, hogy a tanulmányban megfogalmazott felvetésekre humanista szempontból reflektáljon, fő állításaként megfogalmazva azt, hogy a szerző téved, amikor az önmagunkon túli, adott esetben közösségi gondolkodást transzcendenciaként fogalmazza meg.

Kulcsszavak: *transzcendencia; ateista transzcendencia; keresztény pedagógia; szekularizáció; emberi méltóság; közösségpedagógia; erkölcsi nevelés*

113–117 » GLOVICZKI ZOLTÁN:

Még egy szó az „ateista transzcenciáról”

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.08>

Az írás Németh Gábornak az Új Pedagógiai Szemle 2026/5-6. számában megjelent esszéjének gondolatmenetét fűzi tovább a transzcendencia jelenlétéről korunk pedagógiai gondolkodásában. Rávilágít arra, hogy a transzcendencia keresése nem a modern keresztény vallás sajátossága, hanem az ember szellemtörténeti fejlődésének velejárója, így természetes jelenség annak jelenléte a kortárs ateista gondolkodásban is. Kiemeli továbbá, hogy a transzcendencia tárgyalása kimondottan nem szervezőeleme a keresztény (katolikus) nevelésnek, így a kérdés tárgyalásakor nem indokolt a hívő-ateista törésvonal hangsúlyozása.

Kulcsszavak: *ateista pedagógia; konzervatív pedagógia; katolikus pedagógia*

ROVAT: KÖZELÍTÉSEK

118–134 » RAJNAI LÁSZLÓ:

Távol és mégis közel

Metamodern reflexió és pedagógiai hídépítés a fejlesztő biblioterápiában

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.09>

A tanulmány a köznevelésben tapasztalható kognitív hasadékokat vizsgálja, amely a modern pedagógiai intézményrendszer (a habermasi Rendszer) zárt, objektivist, hagyománykövetítő logikája és a serdülők posztmodern, töredezett Életvilága között feszül. A nevelésfilozófiai elemzés egy metamodern pedagógiai keretrendszert vázol fel, ami képes lehet áthidalni ezt a kulturális és ismeretelméleti hasadékokat anélkül, hogy a vizsgált paradigmák valamelyike mellett kizárólagosan állást foglalna.

A kutatás elméleti alapját a metamodernizmus központi fogalma, a modernizmus és a posztmodern végpontjai közötti folyamatos oszcilláció adja. Ehhez Biller pedagógiai Bildung-modelljéhez fordulunk: a személyiségfejlődés során a diákok az önmagukért való önállapottól a világgal adaptív kapcsolatban lévő létállapotok felé haladnak. A tanulmány központi állítása, hogy a fejlesztő biblioterápia módszertana alkalmas lehet egy közvetítő, metamodern pedagógiai tér létrehozására. A folyamat során a részt vevő diákok képessé válnak arra, hogy az egymásnak ellentmondó narratívákat egyszerre tartsák a tudatukban, és egy biztonságos, átmeneti pedagógiai térben reflektáljanak azokra. Ezáltal a fejlesztő biblioterápia gyakorlata nem megszünteti a modern normativitás és a posztmodern relativizmus közötti feszültséget, hanem annak integrálásával támogatja az identitáskonstrukciót, és segíti a tanulók autonóm, reflektív helykeresését és virtuális otthonteremtését a világban.

Kulcsszavak: *személyiségfejlesztés; kognitív hasadék; Habermas; Biller; Bildung*

*

B2 » *A képekről* (Takács Éva)

„Satirvers” – A monori József Attila Gimnáziumban készült és kiállított diákkalkitásokról

B3 » *Szerkesztői jegyzet* (V. A.)

Vízió a 2026-os tanévnitáról

B4 » „Suba a subához, guba a gubához”

Részlet Mihályi Péter és Szelényi Iván *Az egyenlőtlenségek valódi természetéről* c. írásából

ABSTRACTS

(Full-texts are in Hungarian!)

SECTION: **TANULMÁNYOK** (peer reviewed)**9–25 » T. NAGY, JUDIT – DRJENOVSKY, ZSÓFIA – KOVÁCSNÉ HEGEDŰS, DÓRA – ALBERT, ORSOLYA – DRINGÓ-HORVÁTH, IDA:****The Transformation of the Teaching Role in the AI Era: Experiences, Dilemmas, and Strategies**<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.02>

The aim of this study is to qualitatively explore the experiences and practical applications of generative AI among Hungarian higher education teachers. The empirical data collection was conducted between May and September 2024 through semi-structured interviews with 32 university teachers. The sample represents 13 domestic institutions and 7 fields of study, ensuring the disciplinary diversity of the study.

The results identified five main functional areas where AI has been organically integrated into teaching workflows: (1) development and personalization of educational materials, (2) classroom integration and critical resource management, (3) support for foreign language publication activities, (4) literature research, and (5) creative inspiration and professional self-monitoring. The analysis highlights that educators primarily view technology as a “digital assistant”, emphasizing its time-saving and efficiency-enhancing role, while maintaining the primacy of professional control and human expertise. The study concludes that, in addition to technological integration, structured institutional regulation and the development of faculty AI literacy are essential, enabling actors to use algorithm-based systems consciously and ethically.

Keywords: *generative artificial intelligence; higher education; faculty attitudes; qualitative research; thematic analysis*

26–66 » BÉRES, ANDRÁS:**Schools in the mirror of rankings: Comparing the HVG and MCC grammar school rankings, 2025–2026**<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.03>

This study compares the 2025 and 2026 Hungarian grammar school rankings published by HVG and jointly produced by Mathias Corvinus Collegium and the Hungarian Educational Authority (MCC–OH). It examines the extent to which the two rankings, which

draw partly on shared data sources but use different indicator sets and aggregation logics, identify the same leading institutions and the indicator profiles associated with Top 10 positions. Institutional overlap at the Top 10, Top 20, Top 50 and Top 100 levels is assessed using counts, overlap rates and the Jaccard index, while the ordering of institutions appearing in both Top 100 lists is examined through Spearman’s and Kendall’s rank correlations. The internal structure of the Top 10 groups is analysed using mean indicator ranks and rank-based standardised institutional profiles visualised as heatmaps. The findings show substantial but incomplete convergence in the broader Top 100, whereas Top 10 membership and individual rank positions are more sensitive to the methodology applied. Both rankings include relatively balanced profiles that perform favourably across several dimensions, but specialisation–compensation patterns are also present. The study concludes that rankings are not complete or neutral measures of school quality: their differences reveal how alternative indicator choices and aggregation decisions make different dimensions of grammar school performance visible.

Keywords: *school rankings; grammar schools; ranking convergence; indicator profiles; social selection; HVG; MCC*

67–87 » KÁNTOR, PÉTER:**In the Web of Texts – The Possibilities of an Intertextual Reading Approach in High School Education**<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.04>

How do we understand literary works? How do we construct the meaning of texts as we read? This study seeks to answer the question of how the process of understanding literary texts can be shaped through a methodological renewal of high school literature instruction.

Its theoretical starting point is Bakhtin’s fundamental principle that texts are not isolated units but depend on other texts and are interconnected within a network of cultural references; consequently, their meaning arises from their juxtaposition with one another. The concept of intertextuality—coined by Julia Kristeva and still

widely used and studied today—also reflects this phenomenon.

Drawing on findings from reading research, this study assesses the challenges of teaching literature and argues that intertextuality, as a reading strategy, can help us address these challenges. Through several practical examples, the paper demonstrates that intertextuality is not merely a concept in literary theory or linguistics, but also an effective pedagogical tool. In high school literature classes, it is worthwhile to consciously emphasize that texts should not only be examined in isolation but also “read in relation to one another” by juxtaposing them according to various criteria.

Keywords: *literature teaching; reading attitude; literary canon; hermeneutics; hipertextuality*

SECTION: LÁTÓSZÖG

5–8 » TRENCSENYI, LÁSZLÓ:

Revolutions – Reforms – Alternatives:

A Historical Overview of the Transformation of the School System

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.01>

We can speak of a school structure, spaces and functions similar to those of today as early as the 17th and 18th centuries. During this period the student way of life became a universally accepted system of norms. Here we traces the history of the institutional ethos of schooling — with a focus on Hungary — from the factors that triggered the change up to the present day. Despite the many doubts that have arisen in the meantime, this ethos has been rebuilt again and again on very similar foundations, while also continually generating alternatives.

Keywords: *history of education; mass education; changes*

SECTION: MŰHELY

88–101 » POLÓNYI, ISTVÁN:

The Answer: Artificial Intelligence in Schools — But What Was the Question?

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.05>

This study examines the role of artificial intelligence in education from a critical perspective, arguing that it does not necessarily constitute a paradigm shift but should rather be understood as another layer in the historical evolution of educational technology. Through a historical overview, it shows that waves of technological innovation in education have consistently been accompanied by excessive expectations, while empirical evidence has failed to confirm substantial improvements in educational

effectiveness. Based on recent international research, the use of AI in education appears primarily complementary: teachers mainly employ it for administrative and preparatory tasks, while students use it for information retrieval and text processing, often to simplify learning processes. Using the framework of Baumol's cost disease, the study analyzes the structural constraints on productivity in education and concludes that AI is unlikely to overcome these limitations. It also addresses issues such as growing inequality, the deepening digital divide, and broader societal risks associated with AI applications. Regarding labor market effects, the paper adopts a skeptical stance grounded in historical experience, challenging technologically deterministic views. Overall, the analysis concludes that the impact of AI on education largely depends on its social and pedagogical context and is unlikely, in itself, to transform the fundamental nature of education.

Keywords: *artificial intelligence; educational technology; educational effectiveness; digital divide; Baumol cost disease; labor market*

102–109 » SZABÓ, NIKOLETT:

The Situation of Italian as a Second Foreign Language in Hungary from the Perspective of Language Learning Motivation

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.06>

The study provides a literature review examining the social role of language learning, the educational policy context, the European Union's objectives regarding multilingualism, and the specific characteristics of foreign language education in Hungary, with particular attention to the situation of Italian as a second foreign language in Hungary and students' language learning motivation. Italian is a popular choice among the compulsory second foreign languages offered at many upper secondary schools; however, research shows a steady decline in the initial enthusiasm for the language and a decrease in the effectiveness of language learning. To explore possible reasons for this phenomenon, the study examines the role of integrative and instrumental motivation, as well as common motivational problems and the use of inappropriate learning strategies that arise during the learning of a second foreign language, emphasizing the importance of exploring possible ways to address these issues.

Keywords: *Italian as a second foreign language; language learning motivation*

SECTION: ÉTELMEZÉSEK, VITÁK

Reflections on Gábor Németh's article "The absence or transformation of transcendence?"

110–112 » NAGY, ÁDÁM:

Transcendence or simply ethos?

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.07>

Gábor Németh's essay, titled "*The Absence or Transformation of Transcendence? An Interpretation of Atheistic Transcendence from a Christian Pedagogical Perspective*," places an anthropological problem in education at the center of its discussion. The author attempts to interpret the moral commitment and community cohesion manifested in secular pedagogical spaces as a form of transcendence. The central pedagogical claim of the ideas developed in the above study is that transcendence is not the exclusive domain of religious people, but rather a universal anthropological trait that is also present in secular educational settings. The purpose of this reflection is to examine the propositions put forward in the study from a humanistic perspective, with the main argument being that the author is making a mistake when he characterizes thinking that goes beyond the self—and, in some cases, communal thinking—as transcendence.

Keywords: *transcendence; atheistic transcendence; Christian pedagogy; secularisation; human dignity; community pedagogy; moral education*

113–117 » GLOVICZKI, ZOLTÁN:

Another word on "atheistic transcendence"

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.08>

The article continues the line of thought of Gábor Németh's essay published in *Új Pedagógiai Szemle* 2026/5–6, on the presence of transcendence in contemporary pedagogical thinking. It sheds light on the fact that the search for transcendence is not a characteristic of modern Christian religion, but is inherent in the spiritual development of man, so its presence in contemporary atheistic thinking is a natural phenomenon. It also highlights that the discussion of transcendence is not explicitly an organizing element of Christian (Catholic) education, so it is not justified to emphasize the believer-atheist fault line when discussing the issue.

Keywords: *atheistic pedagogy; conservative pedagogy; Catholic pedagogy*

SECTION: KÖZELÍTÉSEK

118–134 » RAJNAI, LÁSZLÓ:

Faraway, so close

Metamodern Reflection and Pedagogical Bridge-Building in Developmental Bibliotherapy

<https://doi.org/10.71157/upsz.2026.07-08.09>

The study examines the cognitive divide in public education, which emerges between the objectivist, tradition-mediating logic of the modern pedagogical institutional system (the Habermasian System) and the postmodern, fragmented Lifeworld of adolescents. The educational-philosophical analysis outlines a metamodern pedagogical framework that may be capable of bridging this cultural and epistemological gap without taking an exclusive stance on either of the examined paradigms.

The theoretical foundation of the research is provided by the central concept of metamodernism, the continuous oscillation between the endpoints of modernism and postmodernism. For this, the study turns to Biller's *Bildung* model: during personality development, students progress from states of being-for-oneself toward states of existence in an adaptive relationship with the world. The central assertion of the study is that the methodology of developmental bibliotherapy may be suitable for creating a mediating, metamodern pedagogical space. Participating students become capable of holding contradictory narratives in their consciousness simultaneously, and reflect on these within a safe, transitional pedagogical space. Thus, the practice of developmental bibliotherapy does not eliminate the tension between modern normativity and postmodern relativism; rather, by integrating it, it supports identity construction and assists students in their autonomous, reflective virtual home-making in the world.

Keywords: *personality development; cognitive divide; Habermas; Biller; Bildung*

*

B2 » *About the pictures (Takács, Éva)*

„Blackout Poetry” – *About the student artworks created and exhibited at József Attila High School in Monor*

B3 » *Editor's Note (V., A.)*

A Vision for the 2026 School Year Opening Ceremony

B4 » *"Birds of a feather flock together"*

Excerpt from the essay by Péter Mihályi and Iván Szelenyi titled "*On the True Nature of Inequalities*"